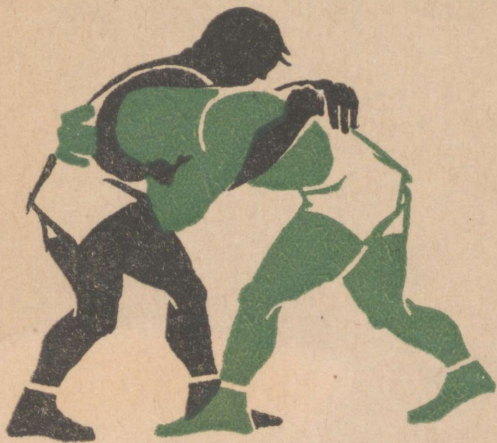

12. 10. 2003
316.
*Kreeka- rooma
maadluse*

**VÖISTLUS-
MÄÄRUSED**

NSVL MINISTRITE NÕUKOGU juures asuv
OLELIIDULINE KEHAKULTUURI- ja SPORDIKOMITEE

Sundeksemplar

KREEKA-ROOMA
MAADLUS
VÕISTLUSMÄÄRUSED

RK

„PEDAGOOGILINE KIRJANDUS“

TALLINN

1946

Määrused on kinnitanud NSVL Ministrite Nõukogu juures asuv Üleliiduline Kehakultuuri- ja Spordikomitee ning need on kohustuslikud kõigil NSVL territooriumil korraldatavatel maadlusvõistlusil.

A-16205

12367

Vastutav toimetaja Aadu Adari

Ladumisele antud 12. VI 1945. Trükkimisele antud 25. VI 1946. a.
Trükiarv 5200. Paber 61x86, ¹/₃₂. Trükipoognaid 3. Trükitähti trüki-
poognas 30576. Arvutuspoognaid 2,3. MB-03387. Tellimise nr. 1701
Trükikoda „Kommunist“, Tallinn, Pikk tn. 2.

На эстонском языке.

„Французская борьба. Правила соревнований.“

§ 1. VÕISTLEJAD

1. Võistlusile kreeka-rooma (prantsus-) maadluses lubatakse neid kehakultuurlasi, kes on vähimalt 18-aastased, kel on vähimalt 6-kuine staaž maadluse süstemaatilise harrastamise alal ja keda arst on lubanud võistlusile.

Kõrgeid spordisaavutusi näidanud noormehi (16—17 a.) võib võistlusile täiskasvanutega lasta ainult vastava kehakultuuri- ja spordikomitee loal ja arsti erilisel otsusel.

2. Võistlusil on maadleja kohustatud esinema puhtas ning korralikus spordidressis, bandaažiga ja kas spetsiaalsetes maadlussaabastes või tuhvrites ilma kontsa ja naelteta.

Üleliidulisil ja vabariiklikel võistlusil peab maadlejal olema seljas täistrikoo.

3. Maadleja keha peab enne matši olema kuiv ning puhas, käed pestud ja küüned lõigatud. Keha sissehõõrumine rasvainetega on keelatud. Nende tingimuste mittetäitmise puhul ei lubata maadlejat võistlema.

4. Maadleja pöördub kõigis võistluste ajal tekkinud küsimusis kohtunikekogu poole oma organisatsiooni esindaja või võistlejate juure määratud kohtuniku kaudu; matši ajal pöördub ta ainult matikohtuniku (arbiitri) poole.

5. Maadleja peab täpselt tundma käesolevaid võist-

lusmäärusi kui ka nende võistluste juhendit, millest ta osa võtab.

Võistlusil tegutsevate kohtunikekogu ja ametiisikute juhendid on võistlejale kohustuslikud.

6. Maadleja eemaldamine võistlusilt käesolevate määruste rikkumise puhul toimub võistluste peakohtuniku poolt.

§ 2. KEHAKAALUD JA KAALUMISE KORD

1. Võistlejad jagunevad sõltuvalt oma keha kaalust järgmisse seitsmesse kehakaalu:

1. kärbeskaal	53—56 kg
2. sulgkaal	56—61 „
3. kergekaal	61—66 „
4. kergekeskkaal	66—72 „
5. keskkaal	72—79 „
6. poolraskekaal	79—87 „
7. raskekaal	üle 87 „

2. Individuaalseil võistlusil on maadlejal õigus võistelda ainult selles kehakaalus, mis tema kohta kindlaks määratakse esimesel võistluspäeval toimival ametlikul kaalumisel.

Maadlejal on lubatud esineda talle lähimas raske-
mas kehakaalus, kui ta selle algkaalust pole üle 2 kg
võrra kergem ja kui ta oma siirdumisest raskemasse
kaalu on kohtunikekogule teatanud esimesel võist-
luspäeval enne kaalumist.

Siirdumine ühest kehakaalust teise pole samade
võistluste ajal lubatud.

3. Meeskonnavõistlusil on maadlejal lubatud esineda
kahes kõrvuti kehakaalus (kahe erineva meeskonna
vastu).

Kui ühe päeva jooksul sooritatakse kaks või enam
ringe, kuid kaalumine on toimunud enne esimest

ringi, ei ole maadlejal õigust endale nõuda uut kaalumist eesmärgiga siirdumiseks kergemasse kaalu.

4. Spetsiaalsete matšimaadluste puhul ei tohi kahe üksteisega võistleva maadleja kaalu vahe ületada 5 kg kaaludes kuni kergekeskkaaluni (incl.) ja 7 kg raske- mais kehakaaludes.

5. Kaalumist sooritab peakohtuniku poolt määratud toimkond (komisjon) arsti juuresolekul ja kõigil võistluspäevil.

Kaalumine algab esimesel võistluspäeval kolm ja ülejäänud päevadel kaks tundi enne maadlusi, kestusega iga päev mitte üle tunni.

6. Kaalumiseks määratud aja vältel on võistlejal õigus astuda kaalule ja oma kehakaalu kontrollida piiramatu arv kordi.

Protokolli kantakse see kehakaal, mille võistleja tunnistab enda kohta ametlikuks.

7. Kaalumisele hilinenud või kaalumisele mitteilmunud maadleja, kes kaalumise puhul ühel järgneval päeval ületab oma registreeritud kehakaalu piiri, langeb võistlusilt välja.

8. Maadlejat kaalutakse alasti või lühikestes spordipükstes.

9. Kaalumiseks kasutatakse kontrollitud ja kohtunikekogu poolt vastuvõetud arstlikke kaale (auto- maaskaalud pole lubatud).

§ 3. MATŠ

Matši algus ja lõpp

1. Enne matši algust asetuvad maadlejad diagonaalselt vastupidiseisse matinurkadesse, astuvad kohtuniku vile peale keset matti ja tervitavad üksteist käesürumisega.

Pärast tervitamist astuvad nad üksteisest mööda, pöörduvad üle vasaku õia, asetuvad vastastikku ja alustavad maadlust.

2. Pärast matši lõppu jäävad maadlejad matile. Resultaadi väljakuulutamise järele annavad nad üksteisele kätt, lahkudes alles siis matilt.

3. Maadleja, kes keeldub seltsimehele kätt andmast või kes seda teeb ebakorrektsel viisil, eemaldatakse võistlusilt.

Matši käik ja kestus

4. Matš algab, katkeb või lõpeb ainult kohtuniku vile peale. Kohtuniku vile puhul katkestatakse matš viivitamata, hoolimata sellest, missuguses olukorras on maadlejad.

5. Matši kestuseks on määratud: meistreile, I ja II järgu maadlejaile 20 minutit, III järgu maadlejaile 15 minutit ja algajaile 10 minutit. Selle aja piirides kestab matš kuni ühe maadleja seljatamiseni.

6. Matši esimese poole (20-minutilise matši puhul 10 minutit ja 15-minutilise matši puhul 9 minutit) möödumisel on matikohtunik kohustatud matši katkestama.

Matš ei katke ainult sel juhtumil, kui üks maadlejaist on kriitilises olukorras, s. t. säärases, kus võib oodata ta seliliminekut.

Matši ülejäänud kestust lühendatakse viivitatud aja võrra.

Kui pärast esimest poolt matš jätkub parterris (vt. § 4 p. 2), siis 15-minutilise matši puhul määratakse vahelduv parterris viibimise aeg kindlaks matši lõpuni jäänud aja poolitamisega. Näide: kui matši lõpuni jäi aega 5 min. 30 sek., jääb kummagi maadleja parterris viibimise ajaks 2 min. 45 sek.

Kui 15-minutilise matši puhul maadlus pärast esimest 9 minutit jätkus kriitilise olukorra tõttu veel üle 2 minuti, ei katkestata matši kuni lõpuni.

10-minutilise matši puhul vahepealset katkestamist ei ole.

7. Matši vaheajal (katkestuse ajal) peab maadleja võistluspaigalt lahkumata ja vaheaega venitamata hõõruma oma keha kuivaks, samuti võib ta loputada kõri jne.

Kohtuniku vile peale peab maadleja viivitamata asuma matši jätkamisele; vastasel korral arvatakse talle kaotus nagu matšist loobumise eest.

8. Maadlejate ja küljekohtunike orienteerumiseks aja suhtes hüüab ajamärkija matši esimesel poolel iga kahe minuti järele valjult: „2 minutit“, „4 minutit“, „6 minutit“, „8 minutit“ ja „10 minutit“.

Matši teisel poolel teadustab ajamärkija: „12 minutit“, „14 minutit“, edasi „16 minutit“, „18 minutit“ ja täpselt 20 minuti möödumisel „aeg“.

Kui määratakse vahelduv parterrimaadlus (2 korda 3 minutit) kuulutab ajamärkija vastavalt vahetusile „3 minutit“ ja „3 minutit“, ja edasi „18 minutit“ ning „aeg“.

M ä r k u s: Matikohtunik ei pea kordama ajamärkija poolt teadustatud aegu.

9. Pärast matši koguaja möödumist ja ajamärkija poolt kuulutamist „aeg“ on matikohtunik kohustatud andma viivitamata vile ning matši lõpetama hoolimata sellest, missuguses olukorras on maadlejad.

10. Vigastuse puhul või korratuse tõttu maadleja võistlusdressis tohib matši katkestada mitte kauemaks kui 10 minutiks. Kui uue paari vahelise matši lõppemisel või 10 minuti möödumisel maadleja veelgi pole suuteline jätkama katkestatud matši, antakse talle kaotus.

Vigastuse puhul otsustab matši jätkamise võimaluse üle arst.

11. Maadleja peab ise või oma esindaja kaudu jälgima õigeaegset matile tulekut, end aegsasti selleks korda seades. Mitteilumumine matile 3 minuti jooksul pärast väljakutset võrdub võistluselt väljalangemisega.

Matši tulemus

12. Matši tulemuseks võib olla ühe maadleja võit või kaotus. Erijuhtumel loetakse kaotus mõlemale (vt. § 6 p. 6).

13. Maadleja saab võidu: 1) vastase seljatamise puhul; 2) matši võitmise puhul punktidega, kusjuures arvestatakse sooritatud võtteid ja aktiivsust.

Seljatamine

14. Seljatamise all mõistetakse säärast olukorda, kus maadleja kas või momendiks puudutab mõlema õlaga üheaegselt matti või veereb üle selja nii, et mati puudutamine esmalt ühe ja siis teise õlaga toimub katkematu liikumisena.

Ka juhuslik mati puudutamine mõlema õlaga loetakse kaotuseks.

15. Kui mõlemad maadlejad puudutavad matti õlgadega üheaegselt, jätkub maadlus püstiasendis.

16. Kui mati puudutamise momendil maadleja pea koos õlgadega asetseb väljaspool matti, tühistatakse seljatamine.

17. Kui maadleja keha kuni õlgade jooneni asetseb matil ja alumine osa kehast ja jalad on väljaspool matti ja kui säärases olukorras puudutatakse matti õlgadega, loetakse maadleja seljatatuks ja talle antakse kaotus.

Punktivõit võtete ja aktiivsuse eest

a) Võtete eest

18. Kui matši kestuseks määratud aja vältel pole olnud seljatamist, s. t. üks pooltest pole saanud puhast kaotust, määravad kohtunikud võitja, võttes arvesse ühe maadleja paremuse teise üle kogu matši vältel. Paremus selgitatakse matši vältel sooritatud võtete kui ka maadlejate poolt näidatud aktiivsuse põhjal.

19. Maadleja saab iga täiusliku võtte eest kaks ja iga ebatäiusliku võtte eest ühe võidupunkti.

20. Täiuslikuks (täisväärtuslikuks) loetakse võtte, mis oma tehnilises soorituses oli viidud lõpuni, või säärane võtte, mis on vastase asetanud ilmsesti raskeesse olukorda.

Märkus: Tuleb arvestada seda, et maadleja viibimine sillas ei ole alati ründaja initsiatiivi või võtte tulemus. Sageli asub ründaja või kaitsja sihilikult silda, et sooritada võtet või võtete kombinatsiooni või et üldse võtta endale kõige kasulikum asend.

Mõnikord on sillas viibimine maadlejale palju kergem kui mõni muu asend (näiteks küljeli-asend). P. 20. rakendamisel ei tohi seega sillale vaadata kui alati „raskele olukorrale“.

21. Ebatäiuslikuks loetakse võtte, mis oma tehnilises soorituses jäi poolikuks.

Näiteid võttega „tagantvöö“.

A. Ründaja heitis vastase üle pea nii, et see kukkus matile selili, kuid siiski pääsis — libises välja, sattus ühele õlale või tegi silda. See on täisväärtuslik võtte, mida hinnatakse kahe punktiga.

B. Ründaja ei heitnud vastast üle pea, heide oli sooritatud nii, et kaitsja kukkus küljeli ja ta selg ei puudutanud matti. See on ebatäiuslik võtte, mida hinnatakse ühe punktiga.

C. Ründaja kergitas vastast parterris matilt ja heitis ta lapiti rinnuli ja kõhule.

Siin võtet „tagantvöö“ sisuliselt ei olnud. Võtte võrdub sellega, kui keegi saab püstimaadluses vastase eestvöösse ja kannab teda matil, kuid laseb siis uuesti jalule. Säärast võtet hinnatakse ainult kui aktiivsust.

Analoogiliselt sellele ei tohi alati ka raske olukorra

eest, millesse üks maadleja satub, anda võidupunkte teisele.

Näide: A haarab B poollindenisse, rebib ta maast lahti, kuid matile langemise momendil satub mingisugusel põhjusel, mis pole tingitud B sihiteadlikust tegevusest, viimase alla. Pealtvaadatuna näib, et B surus vastase alla. Tegelikult oli see A enda tehnilise ebatäpsuse tulemus. B ei teinud võidupunktide endale saamiseks midagi olulist peale sunnitud vastupanu. Sääraseil juhtumel on õigem fikseerida 0:0, kuid aktiivsus kirjutada A arvele. Vastupidi aga: kui A allasurumine oli B kavatsuste ja tegevuse tulemuseks, saab B õiguse võidupunktidele.

Printsiibiks olgu, et sportlik risk ei ole karistatav.

b) Aktiivsuse eest

22. Aktiivsuse all mõistame maadleja säärast otsustarbekat pingutust ja taotlusi, mis on sihitud vastase võitmiseks. Aktiivsust arvestatakse, sõltumata asendist, missuguses maadleja asub (peal või all, parterris või püsti). Parterris all asuv maadleja võib näidata suuremat aktiivsust kui pealolija ja saada võidupunkte.

23. Kohtunik selgitab hoolika jälgimise varal ühe või teise maadleja suurema aktiivsuse iga 2 minuti kohta ja märgib kohtunikesedelile sellele maadlejale vastavasse lahtrisse $\frac{1}{2}$ punkti.

Võrdse aktiivsuse või mitteolulise paremuse puhul ei tehta mingisugust sissekannet.

24. Kui maadleja antud ajalõikel näitas suuremat aktiivsust, märgitakse talle $\frac{1}{2}$ punkti, hoolimata sellest, et vastane võis sama ajalõike vältel saada punkte sooritatud võtete eest. Juhul, kui maadlejal, kes sooritab ka võtteid, on aktiivsus, ei märgita talle $\frac{1}{2}$ punkti, vaid selle katavad punktid võtete eest. Samuti ei märgita $\frac{1}{2}$ punkti, kui maadleja saab ühe punkti hoia-

tuse eest, mis on tehtud ta vastasele passiivse maadluse eest.

Aktiivsuse hindamine vahelduvas parterrimaadluses toimub kummagi 3 min. järel ja sel juhtumil hinnatakse paremat 3 min. eest 1 punktiga.

25. Passiivsuse all mõistetakse säärast taktikat, kus maadleja piirdub ainult ründaja katsete ja võtete pareerimisega, sooritamata samal ajal kontratakke; matilt pagemist või matilt väljatõukamist (mõnikord võltsi katse näol saada vastast võttesse); lapiti lamamist kõhul enda alla surutud kätega; parterrimaadluses — pealolija pingutusi ainult selleks, et hoida vastast all, ja allolija pingutusi selleks, et mitte sattuda haardesse või võttesse. Passiivsuseks loetakse ka vastase käe järjekindlat haaramist võtteid tegemata ja vastase käele või kerele rõhumist eesmärgiga talle mitte võimaldada asumist lähemasse haardesse.

Püstitõusmist vahelduvas parterrimaadluses hinnatakse samuti kui passiivsust, sõltumata hoiatusist, mida matikohtunik teeb püstitõusjale (vt. § 4 p. 3).

M ä r k u s e d: 1. Vastuatakiks loetakse maadleja säärane vasturünnak, mis väljendub teatava võtte sooritamises või katses võtet siduda või vastasega säärasesse puutumisse astumises, millele võib järgneda võtte.

2. Vastase viimist parterri hinnatakse ühe maadleja paremusena ainult sel juhtumil, kui see oli maadleja poolt sooritatud võtte tulemus. Kui maadleja satub püstimaadlusel võtte katsetamise puhul ise parterri, siis seda ei loeta vastase paremuseks. Vastase lihtsat ja ilma võtteta tõukamist parterri võib hinnata ainult kui aktiivsust.

Hoiatused

26. Maadleja ilmse passiivsuse eest tehakse talle hoiatus ja vastase kasuks märgitakse 1 punkt.

Hoiatust võib teha kohe, kas või ainult 1 min. möödumisel antud ajalõigust.

M ä r k u s: Matši alguse esimese 2—3 min. vältel, kui pole veel satunud hoogu, ei tarvitse teha hoiatust.

27. Kogu matši vältel ei tohi ühele maadlejale teha üle kahe hoiatuse. Kui maadleja ei loobu ka pärast teist hoiatust passiivsest taktikast, tunnistatakse ta kaotanuks, kusjuures temale märgitakse 3 kaotuspunkti, võitjale aga ühtki kaotuspunkti, ja fikseeritakse matilt eemaldamise aeg.

28. Hoiatuse maadlejale teeb matikohtunik. Pärast hoiatuse väljakuulutamist on küljekohtunikud kohustatud teisele maadlejale märkima 1 võidupunkti ka siis, kui nad ei nõustunud matikohtuniku arvamisega.

M ä r k u s: Hoiatuse tegemiseks passiivsuse eest matikohtunik võib, kuid ei ole kohustatud küsima küljekohtunike arvamist.

29. Kui parterris pealolev maadleja ei tee 2 minuti vältel ühtki võtet või tegelikku haaret, käsutab kohtunik mõlemad maadlejad pärast esimest hoiatust püstiasendisse. See määrus pole kehtiv vahelduva parterrimaadluse puhul (vt. § 4 p. 6).

30. Võistluse mittepidamise või matilt pagemise või tõukamise eest tehakse maadlejale hoiatus. Kui ta jätkab samasugust maadlustaktikat, saab ta teise hoiatuse ja ta määratakse kohtuniku poolt parterri alla. Kolmandat hoiatust ei tehta, vaid jatkuva passiivse maadluse eest matšis arvatakse maadlejale kaotus.

Võistlustulemuse kindlaksmääramine

31. Võistlusil liiduvabariiklikus või suuremas maastaabis võtab matši tulemuse kindlaksmääramisest osa 4 kohtunikku (matikohtunik ja 3 küljekohtunikku); võistlusil allpool liiduvabariiklikku maastaapi või

kohtunike nappusel 3 kohtunikku (matikohtunik ja 2 küljekohtunikku).

32. Seljatamine — puhas kaotus — leiab tunnustamist:

A. 4 kohtuniku puhul:

1) kui seda tunnistab matikohtunik ja kas või 1 kolmest küljekohtunikust;

2) kui matikohtunik ei näinud mati puudutamist õlgadega, küll aga nägid seda kaks küljekohtunikku;

3) kui kõik 3 küljekohtunikku tunnistavad seljatamist vastupidi matikohtuniku arvamisele;

4) kui seljatamise fakti kindlaksmääramisel hääled jagunevad pooleks (2:2 või 1:1), otsustab küsimuse matikohtunik.

B. 3 kohtuniku puhul:

1) kui seljatamist tunnistab matikohtunik ja üks küljekohtunikest;

2) kui seda tunnistab matikohtunik ja mõlemad küljekohtunikud ei vaidle sellele vastu;

3) kui matikohtunik ei saanud näha seljatamist, kuid mõlemad küljekohtunikud kinnitavad, et seljatamine toimus, kuid matikohtunik nägi siiski selgesti, et seljatamist polnud, siis seljatamist ei tunnistata;

4) kui üks küljekohtunikest ei näinud seljatamist ja matikohtuniku ja teise küljekohtuniku arvamised erinevad, jääb otsustavaks matikohtuniku arvamine.

33. Matši tulemus, mis ei annud ühe poole puhast kaotust, määratakse kindlaks:

4 kohtuniku puhul 3 küljekohtuniku poolt; matikohtunik ei võta osa tulemuse kindlaksmääramisest;

3 kohtuniku puhul võtab matši tulemuse kindlaksmääramisest osa ka matikohtunik.

34. Matši käigu järgi märgivad küljekohtunikud võidupunkte võtete, aktiivsuse ja hoiatuste eest ja matši lõppemisel summeerivad need punktid kummagi

maadleja kohta. Suurema punktide arvu omandanud maadleja loetakse võitjaks. Punktide vahe puhul 3 või enam märgitakse kaotajale 3 kaotuspunkti, kuni 3-punktilise vahe puhul aga 2 kaotuspunkti.

Küljekohtunike lahkumineku puhul punktide summa suhtes määratakse resultaati enamuse hääle (2:1) järgi.

Punktivõidu puhul saab võitja kõigil juhtumel 1 kaotuspunkti.

35. Maadlejate poolt matši vältel saavutatud punktide võrdsuse puhul määrab küljekohtunik võitja oma üldmulje järgi, mis tal on tekkinud ühe või teise maadleja paremuse, jõu ülekaalu, vastupidavuse, võtete mitmekesisuse jne. põhjal.

Matšide arv

36. Meistrile ja I järgu maadlejale võib ühe maadluspäeva jooksul määrata mitte üle 4, II ja III järgu maadlejaile mitte üle 3 matši.

Puhkusaeg enne teist matši peab olema mitte alla 10 minuti, kui esimene matš lõppes enne 5 minutit, ja mitte alla 20 minuti, kui see kestis üle 5 minuti.

Puhkusaeg enne kolmandat matši peab olema vastavalt mitte alla 20 minuti, kui eelmine matš lõppes enne 5 minutit, ja 40 min., kui see kestis üle 5 minuti.

Puhkus kolmanda ja neljanda matši vahel peab kõigil juhtumel kestma mitte alla 1 tunni.

§ 4. PARTERRIMAADLUS

1. Parterriks nimetatakse olukorda maadluses, kus üks maadlejaist on kas neljakäpuli nii, et ta mõlemad käed ja põlved puudutavad matti või lamab matil lapiti.

Kui maadlus on viidud parterriasendisse, siis peab allolev maadleja asuma neljakäpuli ja tal pole õigust

enne paigast liikuda, kuni pealolija pole teda käega puudutanud.

Pealolev maadleja võib sooritada haarde püstiasendist; neljakäpuliased on kohustuslik ainult allolija suhtes.

Pealolija ei tohi alustada maadlust hüppega vastasele. Säärase väära tegevuse puhul on kohtunik kohustatud tegema süüdlasele hoiatuse ja on õigustatud allolijagi määrama püstiasendisse, välja arvatud sundparterri puhul (vt. p. 6).

Kui allolija asub kaitseks haarde vastu lapiti kõhuli, on ta sunnitud uuesti asuma neljakäpuliasedisse niipea, kui võtte on katkestatud.

Parterriasend võib tekkida püstimaadlusel (mingisuguse võtte tulemusena) või see on ette nähtud vastavalt määrusile.

2. Kui matši esimese poole vältel pole selgunud ühe maadleja paremust teise üle või kui see paremus on avaldunud ainult punktidega aktiivsuse eest või hoiatuse näol vastasele, jätkub maadlus pärast katkestamist parterris. Loosi järgi asub algul 3 minutiks parterri alla üks maadleja, kelle asendit seejärel asendab teine.

3 minutit möödunud, annab matikohtunik viivitamata vile, sõltumata sellest, missuguses asendis maadlejad on.

3. 3-minutilised maadlused parterris toimuvad tingimusel, et alla määratud maadleja on kohustatud kohe uuesti võtma selle asendi, hoolimata sellest, kas see on kuidagi muutunud; ta ei tohi isegi kaitseks vastase võtte vastu tõusta püsti.

Kui allolev maadleja viib püsti tõusmata aktiivsel maadlusel või sooritatud võttega vastase enda alla, saab ta vastava hinde.

Kui maadleja seljatab seejuures vastase, loetakse see talle võiduks.

Kui alloleva maadleja võtte tulemusena pealolev maadleja on viidud ohtlikku olukorda, siis seda ei katkestata enne 3 minuti möödumist. Kui võtted järgnevad pidevalt üksteisele, võib maadluse peatada ainult siis, kui see on võtnud rahulikuma ilme.

Kui allolev maadleja püüab haardest vabaneda püstitõusmisega, võib pealolija, loobumata alatud haardest, heita vastast selle haardega, kuigi viib selle lõpuni püstiasendist. Kui võtte ei õnnestunud, võetakse uuesti parterriasend, ja allolija saab hoiatuse passiivse maadluse eest.

6-minutiline parterrimaadlus lõppenud, tõusevad mõlemad maadlejad püsti, jätkates maadlust selles asendis vastavalt üldisile määrusile.

4. Kui 10-minutiline algpüstimaadlus on sooritatud võtete tagajärjena selgitanud ühe maadleja paremuse teise üle, siis 1) matš jätkub pärast katkestamist sellest asendist, milles ta katkestati, või 2) paremuse saavutanud maadleja võib paluda loosimist vahelduvaks (sund-) parterrimaadluseks.

5. Kui parterriasendi puhul pealolev maadleja näitab ilmselt passiivset maadlust või teeseldud aktiivsust, võib kohtunik pärast hoiatust määrata mõlemad püstiasendisse.

6. Vahelduva parterrimaadluse puhul pole kohtunikul õigust enne määratud aja möödumist määrata maadlejaid püstiasendisse.

§ 5. MAADLEMINE MATI ÄÄREL JA VÄLJASPOOL MATTI

1. Kui maadlejad satuvad mati äärele ja kohtuniku arvates võib sellele järgneda matilt äraminek või õnnetusjuhtum, peatatakse maadlus ning uuendatakse keset matti samast asendist, milles see katkes.

Ilma kohtuniku vileta ei tohi maadleja mati äärel katkestada maadlust, et paluda partnerit keskele. Kui

vilet pole olnud, on viimasel õigus alati vastane haarata võttesse.

2. Kui see maadleja, kes on haardes, satub parterriasendi puhul mati äärel matilt välja, kuid haarde sooritaja püsib matil edasi, viiakse maadlus tagasi keset matti, kus see jätkub endiselt parterriasendis.

Kui maadleja väljasattumisel matilt haaret ei olnud, jätkub maadlus keset matti püstiasendis.

3. Kui heite puhul püstiasendis üks maadlejaist langeb mati äärele nii, et pea satub matilt välja ja mõlemad käed puudutavad põrandat väljaspool matti, katkestatakse maadlus, jätkates seda keset matti püstiasendis. Kui aga kukkuja mõlemad käed ei puudutanud põrandat väljaspool matti ja vastane ei vabastanud haaret, jätkub maadlus selle peatumisel keset matti parterriasendis.

4. Kui püstimaadluse puhul võttesse haaratud maadleja satub väljapoole matti, pole ründajal õigust uue võtte sooritamiseks ka siis, kui ta ise püsib matil. Väljaspool matti olijal pole üldse õigust uue võtte sooritamiseks.

5. Võtte, mille tagajärjel vastane kukkus väljapoole matti, tuleb matikohtuniku poolt vile andmisega viivitamata annulleerida, arvestamata paremust teisele maadlejale.

6. Kui mõlemad maadlejad satuvad väljapoole matti, siis peavad nad, hoolimata võistlusasendist, kohtuniku vile peale tagasi tulema keset matti ja jätkama maadlust püstiasendist.

§ 6. KEELATUD VÕTTED. VÄÄR MAADLUSVIIS

1. Maadlemisel on keelatud:

a) haarata vastast allpool vööd, puudutada ta nägu suu ja kulmujoonte vahel, pigistada kõri või sellele vajutada, suruda oma peaga vastu vastase pead või nägu ja vajutada näole;

b) sooritada igasuguseid lööke või patsutusi, haarata vastase sõrmedest ja väänata neid vastupidises suunas nende paindumisele liigendeist; suruda vastase käele siis, kui see selja taga olles on küünarnukist kõverdatud vähem täisnurgast (90°);

c) lüüa vastast peadpidi vastu matti ta viimisel sillast selili või suruda teda peadpidi ette (silda võib sisse vajutada ainult jalgade suunas);

d) panna jalga taha, astuda jalgadele, sooritada võtteid jalgadega, istuda vastase jalgadele või panna ta jalgadele oma jalad;

e) tõugata või hõõruda peaga, suruda küünarnukidega, pigistada vastast säärases olukorras, kui sellest pole oodata mingit tulemust, sooritada võtteid, mis võivad vastasele tekitada vigastusi või valu (näiteks väänamised, pea keeramine), vastase pea järsk või tõuketaoline kuklasse painutamine jne., lõuast haaramine ilma tõuke või löögita on lubatud;

f) sooritada parterris täisnelsonit otse ette (täisnelson on parterris lubatud ainult külje pealt ja eest, püstimaadluses aga ainult eest, s. t. tagurpidi täisnelson);

g) heita vastast, ise seejuures heite ajal laskumata põlvili;

h) sooritada puusaheidet jne., haarates vastast ainult peast (peale ülerinnaheite pea haaramisega õlgadest);

i) võtete puhul parterris takistada vastase loomupärast liikumist oma jala asetamisega tema jalgade vahele;

j) haarata või hoida vastase võistlusdressist või matist;

2. Tagantlindeni puhul püstiasendis peavad võtte sooritaja põlved või muu kehaosa puudutama matti, enne kui sellele langeb võttesse haaratu. Järsk neide või kas või vaikne laskumine peaga matile püstloodis on kategooriliselt keelatud.

3. Kui võtte sooritaja satub keelatud (väära) võtte puhul ebasoodsasse olukorda, jätkub maadlus ilma katkestuseta.

Väära võtte abil saavutatud paremus tuleb viivitamata annulleerida ka siis, kui võtte sooritaja on juba võttest loobunud.

4. Kui maadleja on suutnud väära võtte tagajärjel viia vastase parterri allolija asendisse, katkestatakse matš ja maadlejad tõusevad püsti.

5. Käesolevate määruste rikkumise puhul tehakse maadlejale hoiatus. Määruste korduval (uuskordsel) rikkumisel saab maadleja kaotuse ja ta võidakse eemaldada võistlusilt. Määruste jämeda rikkumise puhul võib peakohtunik eemaldada maadleja võistlusilt ilma hoiatuseta.

6. Kui kohtunikekogu arvates üks või mõlemad maadlejad võistlevad ebasportlikult (on kokku leppinud võistlustulemuses), siis säärase lubamatu teo eest nad kõrvaldatakse võistlusilt. Peakohtunik on kohustatud sellest informeerima võistlusi korraldavat organisatsiooni.

§ 7. KOHTUNIKESDEL

1. Dokumendiks, millele on märgitud kogu võistluse käik ja selle üksikmomendid, on kohtunikesedel (vt. lisa 6).

Sedelile kantud märkmete põhjal kohtunik teeb kokkuvõtte matši tulemusest.

2. Kohtunikesedelile kantakse (märgitakse) maadlejale: 2 punkti täiusliku võtte eest, 1 punkt ebatäiusliku võtte eest, 1 punkt hoiatuse puhul vastase passiivse maadluse eest, 1 punkt hoiatuse puhul vastase toore maadluse eest, 1 punkt vahelduvas (2 korda 3 min.) parterrimaadluses suurema aktiivsuse eest, $\frac{1}{2}$ punkti suurema aktiivsuse eest matši 2-minutilise ajalõike vältel.

3. Kui matikohtunik teeb ühele maadlejale hoiatuse passiivse või toore maadluse eest, peavad küljekohtunikud märkima teise maadleja kasuks 1 punkti ka siis, kui nad pole päri matikohtuniku otsusega.

4. Punktide sissekandmine kohtunikesedelile peab olema pidev, vastavalt matši käigule.

5. Mingisuguste muude tingmärkide või tähenduste kandmine sedelile peale punktide pole lubatud.

6. Matš lõppenud, antakse kohtunikesedelid peakohtuniku kätte. Viimane vaatab need läbi, täpsustab sissekanded ja lubab tulemuse välja kuulutada alles pärast selle kinnitamist.

7. Seljavõitu mitteannud matš lõppenud, on küljekohtunik kohustatud liitma kummagi võistleja võidupunktid, välja arvutama vahe ja näitama, kui mitu kaotuspunkti ta annab kaotajale — kas 2 või 3.

§ 8. PROTESTID

1. Protestid avaldaja arvates ebaõigesti sooritatud või hinnatud matšide kohta antakse esindaja (meeskonnakapteni) või viimase puudumisel maadleja enda poolt kirjalikul kujul üle võistluste sekretärile hiljemalt 20 min. pärast matši lõppu.

Hiljem sisseantud protestid ei kuulu läbivaatamisele.

2. Läbivaatamisele ei kuulu protestid nende matšide tulemuste kohta, mis olid kohtunike poolt otsustatud üksmeelselt, kui ka tulemuste kohta, mille puhul kohtunike hääled läksid küll lahku, kuid mis peakohtuniku või tema asetäitja poolt tehtud ettepanekul otsustati kohtunikekogu poolt uuesti otseselt võistluskäigu järgi.

3. Võistluste jooksul kaks põhjendamata protesti esitanud esindaja eemaldatakse esindaja kohalt ja küsimus tema kohta antakse üle võistlusi korraldavale organisatsioonile.

§ 9. VÕISTLUSE SÜSTEEMID

Võistluste korraldamisel on kohaldatavad (rakendatavad) järgmised süsteemid.

A. Ringisüsteem

1. Võistluste loosimise printsiibiks on kõigi maadlejate omavaheline läbivõistlemine üksteisega.

2. Võistlejad jagatakse igas kehakaalus vastavalt nende koguarvule gruppidesse (rühmadesse) järgnevalt:

25 osavõtja puhul	5 gruppi à 5 inimest	
24	" " 4 " à 6 "	
23	" " 3 " à 6 "	ja 1 grupp à 5 inimesega
22	" " 2 " à 6 "	" 2 " à 5 "
21	" " 3 " à 5 "	" 1 " 6 "
20	" " 4 " à 5 "	
19	" " 3 " à 5 "	" 1 " 4 "
18	" " 3 " à 6 "	
17	" " 2 " à 6 "	" 1 " 5 "
16	" " 4 " à 4 "	
15	" " 3 " à 5 "	
14	" " 2 " à 5 "	" 1 " 4 "
13	" " 2 " à 4 "	" 1 " 5 "
12	" " 3 " à 4 "	
11	" " 1 " à 6 "	" 1 " 5 "

10 või väiksema arvu osavõtjate puhul gruppidesse jagamist ei toimu, vaid kõik võistlejad ühes grupis ringisüsteemis.

3. Iga grupi eesotsas on liider. Liidrid määratakse ametliku klassifikatsiooni (näiteks „10 parimat“) alusel või nende kohtade järgi, mis osavõtjad olid saavutanud eelmise aasta samanimelisel võistlusil.

Kui antud võistlusil ei stardi üks või mitu maadlejat, kellel oleks õigus olla liidreiks, asub puuduja asemele samal alusel paremuselt järgmine maadleja.

Analoogiliselt sellele selgitatakse seal, kus see on võimalik, ka liidreile tehnilisilt võimeilt järgnevad maadlejad, ja need jagatakse gruppidesse ühekaupa või ka rohkem. See võimaldab enam-vähem võrdvõimeliste gruppide moodustamise.

Pärast liidrite ja neile järgnevate maadlejate selgitamist toimub ülejäänud osavõtjate gruppidesse jagamine loosiga.

Kui võistlused toimuvad esmakordselt ja puudub alus liidrite kindlaksmääramiseks, siis gruppide liidreid ei eraldata, vaid kõik osavõtjad jagatakse gruppidesse loosiga võrdseil tingimusil.

Kui selgitatud liidrite arv osutub väiksemaks gruppide arvust (näiteks 3 liidrit 5 grupi kohta), koostatakse grupid ilma liidrita täiel määral loosi alusel.

4. Võistlused viiakse läbi kahes voorus.

Esimeses voorus võistlevad kõik gruppi kuuluvad osavõtjad üks kord üksteisega läbi ja nende kohtamiste tulemuste põhjal määratakse igas grupis kindlaks osavõtjate paremusjärjestus esimesest kohast kuni viimaseni.

Teises voorus jagatakse osavõtjad võistluste tulemuste lõplikuks kindlaksmääramiseks uutesse gruppidesse. Esimesse gruppi määratakse esimeses voorus oma gruppides esimeseks tulnud, teise gruppi teiseks tulnud jne.

Juhul, kui gruppide arv pole suur ja kui seda võimaldab võistluste läbiviimiseks ettenähtud aeg, määratakse teises voorus võitjate gruppi mitte üks, vaid kaks esimese vooru gruppides parimaks osutunud maadlejat. Nii võtab selle variandi järgi esimeste kohtade väljamängimisest osa kahekordne arv maadlejaid.

Teises voorus pole võistluste läbiviimine kõigis gruppides kohustuslik. Kõik oleneb sellest, kui mitu kohta vastavail võistlusil on tarvis selgitada ja kui palju aega on võistlusiks ette nähtud.

Paaride kokkuseadmine teise vooru kõigis gruppides toimub eraldi loosimisega.

5. Paaride kokkuseadmine iga vooru kõigis ringides toimub Bergeri tabeli järgi (vt. lisa 3).

Paarid kogu vooru kõigiks ringideks seatakse kokku kohe pärast loosimist. Ühe või mitme osavõtja väljalangemise puhul võistlusist ei seata paare ümber. Kuid peakohtuniku otsusel võib ühes ja samas ringis kaks vabaksjäänud maadlejat selles ringis siiski kokku panna, kui nad pole juba üksteisega maadelnud.

6. Mingisugusel põhjusel ühes ringis mitte esinenud maadleja langeb võistlusilt välja.

Maadleja, kes mõjuvail põhjusil pole lõpetanud alustatud matši, saab selle eest puhta kaotuse (3 kaotuspunkti), kuid teda lubatakse osa võtta järgmistest ringidest. Tema vastasele antakse puhas võit (0 kaotuspunkti) ajaga, millal matš lõppes.

7. Kui osavõtja ei saa kaasa võistelda teises voorus, loetakse ta võistlused lõpetanuks ning kohta talle ei määrata.

Selle vooru edasised võistlused kõigis gruppides viiakse läbi ainult järelejäänud maadlejate vahel, ilma et väljalangenuid asendataks.

8. Võistlusil lõpliku paremusjärjestuse kindlaksmääramiseks teise vooru tulemuste põhjal tõuseb alama grupi maadleja vastavalt kõrgemale kohale kõrgemas grupis väljalangenu arvel.

Näide. Esimesest voorust teise vooru esimesse gruppi pääsnud viiest võistlejast võttis osa ainult kolm. Need saavutavad võistluste tulemuste põhjal 1., 2. ja 3. koha. 4. ja 5. kohale tulevad teise grupi parimad maadlejad jne.

B. Miinuse-süsteem

1. Antud kehakaalu kõik osavõtjad võistlevad ühes grupis. Kohe pärast kaalumise lõppu korraldatud loosimisel saab iga osavõtja järjekorranumbri, mis jääb

talle võistluste lõpuni. 5 või 7 kaotuspunkti (olenevalt võistlustingimustest) saanud osavõtja langeb võistlusilt välja.

2. Esimese ringi paarid seatakse kokku põhimõttel, et lähim number võistleb lähimaga: 1—2, 3—4, 5—6, 7—8, 9—10 jne. Osavõtjate paaritul arvul jääb viimne number esimeses ringis vabaks.

3. Teises ringis maadleb number 1 viimse numbriga, ülejäänud aga jälle lähim lähimaga, s. o. 1—10, 2—3, 4—5, 6—7, 8—9 jne.

Osavõtjate paaritul arvul maadleb esimeses ringis vabaksjäänud viimne number teises ringis kaks korda — number 1-ga esimeses paaris ja eelviimse numbriga ringi viimses paaris; nii siis 11 osavõtja puhul: 11—1, 2—3, 4—5, 6—7, 8—9, 10—11.

4. Kolmandaks ringiks moodustatakse paarid üle ühe numbriga: 1—3, 2—4, 5—7 jne.

Osavõtjate arvul 6, 10, 14, 18, 22 või 26, mil puhul jääks vabaks kaks, jaotatakse neli viimset numbrit omavahel järgmiselt:

6 osavõtja puhul	2—5,	4—6
10	„	6—9, 8—10
14	„	10—13, 12—14
18	„	14—17, 16—18 jne.

Osavõtjate paaritul arvul jääb kolmandas ringis vabaks mitte viimne number (see oli vaba juba esimeses ringis), vaid eelviimne.

5. Paarid järgnevaiks ringideks seatakse kokku põhimõttel, et väikseim (ülemine) number määratakse paari lähima suurimaga, kellega ta pole veel kohanud.

Kui eelmises ringis üks osavõtja oli vaba, siis järjekordses ringis määratakse ta paari väiksema numbriga, kellega ta pole veel kohanud.

Kui viimset paari ringis on võimatu määrata sellepärast, et on järele jäänud üksteisega juba kohanud

osavõtjad, siis neljast viimsest numbrist koostatakse eespooltoodud põhimõttel kaks uut paari.

6. Kõigil juhtumel tuleb paarid kokku seada nii, et ühes ringis ei jääks kaht vaba maadlejat või et üks ja sama maadleja ei jääks vabaks kaks korda.

7. Järjekordsesse ringi ei lülitata maadlejaid, kes

1) said eelmises ringides 7 (5) või enam kaotuspunkte,

2) langesid võistlusilt välja arsti otsusel,

3) ei ilmunud kaalumisele,

4) eemaldata võistlusilt kohtunikekogu poolt,

5) võeti võistlusilt maha organisatsiooni esindaja poolt või maadleja enda avalduse põhjal.

Maadleja, kes ei teinud kaasa matši kas või ühel ringil (välja arvatud vabaksjäänud maadleja), langeb võistlusilt välja ka edaspidiseks ning kohta talle ei määrata.

§ 10. PAREMUSJÄRJESTUSE KINDLAKS- MÄÄRAMINE

A. Ringisüsteem

Individuaalse paremusjärjestuse kindlaksmääramiseks ringisüsteemis korraldatavate võistluste puhul tuleb talitada alljärgnevate juhendite järgi.

1. Igas kehakaalus loetakse võitjaks see maadleja, kel kõigi matside kohta on väikesim kaotuspunktide arv.

Kaotuspunkte arvutatakse järgmiselt:

0 punkti puhta võidu eest (seljatamine),

1 punkt punktivõidu eest,

2 punkti kaotuse eest, kui punktide vahe on kohtunikesedelite järgi alla 3 punkti,

3 punkti kaotuse eest, kui punktide vahe on kohtunikesedelite järgi 3 või rohkem,

3 punkti seljakaotuse eest.

2. Kaotuspunktide võrdsuse puhul kahe osavõtja vahel saab parema koha see, kes võitis nendevahelise matši.

3. Kui kolmel osavõtjal, kes omavahel on 20-minutilis matšides sooritanud nn. surnud ringi, s. t. on vastastikku võitnud üksteist, on võrdne arv punkte, siis nendevaheline paremusjärjestus määratakse kindlaks ülejäänud matšides saavutatud seljavõitude arvu järgi, ja nimelt: suurima arvu sääraseid võite saavutanu saab kõrgeima koha.

Kui seljavõitude arv on samuti võrdne, loetakse parimaks see, kes nendele seljavõitudele kulutas keskmiselt kõige vähem aega.

Kui ka selle järgi tekib võrdsus, loetakse parimaks see, kel on väikesim arv puhtaid (selja-) kaotusi.

Kaotustegi arvu võrdsuse puhul loetakse parimaks see, kel on keskmiselt kõige suurem aeg nende kaotuste puhul.

4. Kui punktide võrdsuse puhul kolme osavõtja vahel need omavad üksteise üle vastastikused seljavõidud, otsustab paremusjärjestuse väikesim aeg, ja nimeit järgmiselt: parimaks loetakse see, kes kulutas võitmiseks kõige vähem aega.

5. Kui punktide võrdsuse puhul puuduvad vastastikused võidud nn. surnud ringina, määratakse paremusjärjestus nende-vaheliste kohtamiste tulemuste põhjal.

6. Punktides 3 ja 4 toodud juhendid rakendatakse gruppides või kehakaaludes esimese koha omaniku kindlaksmääramise tarviduse korral. Ülejäänud juhtumel, kus osavõtjail on üksteise üle vastastikused võidud ja võrdselt punkte, jagatakse kohad omavahel.

B. Miinuse-süsteem

7. Paremusjärjestus kõigis kaaludes määratakse kindlaks, olenedes osavõtjate väljalangemisest, ringide

kaupa, kusjuures ühes ja samas ringis väljalangejad loetakse võistlused lõpetanuks üheaegselt.

8. Ühes ja samas ringis väljalangenute paremusjärjestus määratakse väikesima arvu kaotuspunktide järgi. Punktide võrdsuse puhul on otsustavaks nende omavaheliste matšide tulemus. Võrdsuse puhul tuleb ka sel juhtumil paremale kohale suurima arvu seljavõitude omaja. Kui võrdsus jääb püsima veelgi, saab paremuse see, kes kulutas seljavõitudeks keskmiselt kõige vähem aega.

Ülejäänud juhtumel võrdsuse tekkimisel jagavad ühes ja samas ringis väljalangejad kohad omavahel.

9. Võistlused lõpetanud, kuid 7 (või 5) kaotuspunkti veel mitte saanud osavõtjate paremusjärjestus määratakse väikesima arvu kaotuspunktide järgi. Punktide võrdsuse puhul määratakse paremusjärjestus samuti nagu ühes ja samas ringis väljalangemise puhul.

C. Individuaalsed ja meeskonnavõistlused

10. Paremusjärjestuse kindlaksmääramine individuaalsetel meeskonnavõistlusil toimub osavõtjate individuaalsete saavutuste põhjal: 1. koht igas kehakaalus annab meeskonnale 1 punkti, 2. koht — 2, 3. koht — 3 punkti jne. Esikohale tuleb meeskond, kel kõigis kaaludes on kokku väikesim arv punkte.

D. Meeskonnavõistlused

11. Paremusjärjestuse kindlaksmääramine meeskonnavõistlusil matšimaadluste süsteemis toimub järgmise korra järgi:

Meeskond saab oma osavõtja võidu eest igas paaris 2 punkti, kaotuse eest 1 punkti ja võistleja puudumisel 0 punkti. Sääraselt suurema arvu punkte saavutanud meeskond loetakse antud matši võitjaks. Punktide võrdsuse puhul on viik.

12. Kogu matši võitmine annab meeskonnale 2 punkti, viik 1 ja kaotus 0 punkti. Sääraselt kogu võistluste kohta suurima arvu punkte saavutanud meeskond saab 1. koha, punktide arvult järgnev meeskond 2. koha jne.

13. Üksiku osavõtja või meeskonna väljalangemise puhul enne 50% matšide sooritamist annulleeritakse kõik tema resultaadid. Väljalangenud osavõtjale või meeskonnale kohta ei määrata.

14. Kui väljalangenud osavõtja või meeskond on sooritanud 50% matšidest, säilivad nende vastu esinevate resultaadid, ülejäänutest saavad aga maadlejad 0 kaotuspunkti ja meeskond 2 võidupunkti. Sääraselt väljalangenud maadleja või meeskonna tulemused jäävad püsima ning määratakse ka vastav paremusjärjestus.

15. Punktide võrdsuse puhul kahe meeskonna vahel saab parema koha nende omavahelise matši võitja.

Kui see matš oli annud viigi, saab parema koha see meeskond, kel antud võistluste kõigi matšide kohta on suurem arv seljavõite.

Seljavõitudegi võrdsuse puhul saab eelistuse meeskond, kes seljavõidud on saavutanud lühema ajaga.

16. Kui võistluste juhendi järgi toimub arvestus mitte ainult gruppide kaupa, vaid ka kõigi gruppide (I, II, III jne. meeskonnad) kohta kokku, tuleb võitjaks organisatsioon, kes on saanud väikesima arvu punkte järgmise tabeli järgi:

I grupp	II grupp	III grupp
1. koht — 3 punkti	2 punkti	1 punkt
2. koht — 6 „	4 „	2 „
3. koht — 9 „	6 „	3 „
jne.		

§ 11. KOHTUNIKEKOGU

1. Maadlusvõistlusi juhivad kohtunikekogu, kes on määratud vastavalt NSVL RKN juures asuva Üleliidulise Kehakultuuri- ja Spordikomitee kohtunikekogu põhimäärusele.

Märkus: Võistlusist osavõtja ei tohi olla samadel võistlusil kohtunikuks.

2. Kohtunikekogu koosseisu kuuluvad:

- a) peakohtunik ja tema asetäitja (üks või kaks),
- b) peasekretär ja sekretärid iga mati juures,
- c) matikohtunikud (arbiitrid),
- d) küljekohtunikud,
- e) võistlejate juure määratud kohtunikud,
- f) ajamärkijad.

3. Kui võistlused toimuvad kahel matil, määratakse kaks kohtunikekogu ühise peakohtunikuga kogu võistluste kohta ja peakohtuniku asetäitjatega iga mati juure. Peakohtuniku asetäitja juhivad võistluste käiku omal matil.

4. Otsustava hääle võistluste käigu tehniliselt küsimisega omavad: peakohtunik, peakohtuniku asetäitja selle mati juures, kus võistlused toimuvad, matikohtunik ja kolm (või kaks) küljekohtunikku.

5. Peakohtunik juhivad võistluste organisatsioonilis-sportlikku külge ja kohtunike tööd.

Enne võistluste algust on peakohtunik kohustatud võistluspaiga järele vaatama, kontrollima mati ja muu inventari kvaliteeti ning ettevalmistust ja ette nägema kõike võistlusiks vajalikku. Võistluste ajal peakohtunik jälgib nende läbiviimist vastavuses käesolevate määrustega.

Peakohtuniku korraldused on kohustuslikud maadlejatele, kohtunikele ja esindajatele.

Peakohtunik kontrollib ja kinnitab paaride kokkuseadmise ringide kaupa.

Ainult tema nõusolekul võidakse anda igasuguseid võistlusisse puutuvaid teadaandeid ja informatsiooni.

Peakohtunik kinnitab võistluste resultaate ja koostab aruande võistluste kohta.

Peakohtunikul on õigus:

a) eemaldada võistlusilt maadleja või meeskond ja kõrvaldada esindajad;

b) kõrvaldada kohtunikekogust kohtunik, kes ei täida käesolevaid määrusi või kes pole tehniliselt küllaldaselt ette valmistatud, kes tegutseb mitteobjektiivselt või kes käitub ebaetiliselt jne.;

c) kohtunike häälte lahkumineku puhul matši resultaadi kohta kinni pidada tulemuse väljakuulutamise kuni küsimuse lõpliku otsustamiseni kohtunikekogus;

d) võistlused ära jätta või viia üle järgmisele päevale ka siis, kui need on juba alanud, kuid tema arvates ei saa jätkuda või lõppeda vajalike tingimuste kohaselt.

Protestid kohtunike tegevuse kohta matši resultaadi kindlaksmääramises peab peakohtunik esitama arutamiseks kohtunikekogule või otsustama need ise, võimalikult kohe pärast antud ringi viimse matši lõppemist.

Määruste rikkumise või tehniliste vigade puhul kohtunike poolt (maadlejate määrustevastane parterri- või püstiasendisse määramine matilt väljamineku järele jne.) matši käigu ajal on peakohtunik kohustatud viivitamata matši peatama ja andma vastavaid juhiseid ning selgitust.

Kohtuniku poolt avaldatud mitteobjektiivsuse puhul on peakohtunik, kui ta on selles täiesti veendunud, kohustatud säärase kohtuniku eemaldama kohuste täitmisest ning seejärel sellest informeerima komiteed või organisatsiooni, missuguse liini järgi võistlused toimusid.

6. Peakohtuniku asetäitja abistab peakohtunikku kõigi ta kohustuste täitmisel ja täidab tema kohuseid oma mati juures võistluste korraldamise puhul kahel matil.

7. Kohtunikekogu sekretär koostab kohtunikekogu istungi ja kaalumise toimkonna protokollid, seab kokku paarid ringideks, teeb tulemuste kokkuvõtte, märkides sellesse kõik võistluste hindamiseks vajalikud andmed, jälgib kogu informatsiooni vastavust ja valmistab ette materjaid aruandeks.

8. Matikohtunik — arbiiter — juhib matši käiku, andes vilega signaali matši alustamiseks, katkestamiseks ja lõpetamiseks.

Matikohtunik annab vilet matši katkestamiseks:

- a) kui üks võistlejaist on võitnud,
- b) kui sooritatakse keelatud võtet,
- c) kui on vaja viia maadlejad keset matti või saata arsti juure (verejooksu või muul põhjusel),
- d) kui ta tahab teha hoiatust,
- e) otsuse puhul võistleja eemaldamiseks ilma selle eel käiva hoiatuseta,
- f) peakohtuniku nõudmise puhul.

9. Matši ajal on matikohtunik (arbiiter) kohustatud tähelepanelikult jälgima maadlejaid, hindama kogu nende tegevust, tehes kindlaks, kes tegelikult juhib võistlust ja kes võistlemisest põikleb, teeseldes aktiivset maadlemist. Kohtunik peab võtma tarvitusele kõik määruste piirides ettenähtud abinõud selleks (eriti aga matši viimses faasis), et maadlejad arendaksid tõeliselt aktiivset võistlusviisi. Kohtunik peab hoiatuste tegemisega mõjutama maadlejaid ja aktiviseerima maadlust.

Kui matikohtunik näeb, et maadleja võtab määrustevastase või käte, jalgade jne. keelatud asendi, peab ta viivitamata nõudma selle katkestamist, võimaluse puhul matši mitte katkestades, vaid maadleja tähelepanu sellele juhtides.

10. Küljekohtunikud määravad matši resultaadi ja abistavad matikohtunikku, juhtides vajaduse puhul ta tähelepanu matši ühele või teisele tehnilisele momendile.

Küljekohtunikud saavad enne iga matši algust sekretärilt ühe kohtunikesedeli, millele nad kannavad (punktide näol) kogu võistluse käigu ja oma otsuse matši resultaadi kohta.

Iga küljekohtuniku kasutuses on kolm värvilist ketast — punane, roheline ja valge. Ühe maadleja jalal on punane, teisel aga roheline side.

Pärast matši esimese poole lõppemist peab kohtunik viivitamata üles tõstma kas punase või rohelise ketta ja sellega selgesti näitama, kumb maadlejaist omab paremuse. Pärast kogu matši lõppemist näitab kohtunik punase või rohelise ketta tõstmisega võitja. Signaliseerimise puhul valgusega asendab ketast vastavat värvi lamp.

Ketta tõstmine või lambi läitmine toimub viivitamata pärast ajamõõtja poolt aja kuulutamist.

Küljekohtunikud asetuvad neile määratud kohtadele, igale kolmest küljejoonest üks (neljanda küljejoone juures on kohtunikelaud).

Matši käigu ajal võib küljekohtunik vajalikul momendil tõusta toolilt, et paremini näha maadlejate asendit.

11. Võistluste ajal ei tohi kohtunikud anda nõu maadlejaile.

12. Võistlejate juure määratud kohtunik:

a) kontrollib enne võistluste algust antud võistluspäevaks ettenähtud maadlejate kohalolekut;

b) teeb maadlejaile selgeks matile ilmumise korra, annab välja sidemed ja kontrollib maadlejate spordidressi;

c) informeerib kohtunikekogu kõigist maadlejate mitteilumistest või võistlustest loobumisest.

13. Ajamärkija teeb kindlaks ja teadustab matši kestuse. Matši alguse, selle esimese poole lõppemise ja katkestamised määrab ajamärkija täpselt kindlaks kohtuniku vile järgi.

3-minutilise vahelduva parterrimaadluse puhul ajamärkija märgib aja täpselt maadluse tegelikust algusest (kui pealolija on puudutanud allolijat).

14. Peakohtuniku poolt kinnitatud ja väljakuulutatud matšitulemust võib muuta ainult kohtunikekogu määranud kehakultuuri- ja spordikomitee.

§ 12. ORGANISATSIOONIDE ESINDAJAD

1. Esindaja:

a) omab õigust viibida kohtunikekogu nõupidamisel (loosimisel ja oma organisatsiooni maadlejate kaalumisel);

b) esitab kohtunikekogule avaldusi, mis puutuvad võistluste käigusse, matikohtuniku otsusesse, paaride ja ringide kokkuseadmisse jne.;

c) jälgib oma organisatsiooni võistlejate õigeaegset ilmumist kaalumisele või matile;

d) jälgib, et maadleja võistlusdress vastaks käesolevate määruste (vt. § 1 p. 2) nõudeile;

e) hoolitseb oma maadlejate ilmumise eest nõupidamisele.

2. Spetsiaalse esindaja puudumise puhul võib organisatsioon usaldada tema õigused ja kohustused ühele osavõtjaist (meeskonnakaptenile), teatades sellest kohtunikekogule.

§ 13. MAADLUSMATT JA VÕISTLUSPAIGA KORRASTAMINE (SISSESEADMINE)

1. Mati (madratsi) mõõtmed peavad olema mitte vähem kui 6×6 m ja mitte rohkem kui 8×8 m; mati paksus olgu 10—15 sm. Matt peab olema tasane ja

ühtlaselt ning küllaldaselt kõvasti täis topitud. Mati osad peavad tihedalt kokku minema ja need peavad olema hästi kinnitatud, et ühenduskohtades ei oleks lohke või mähke. Kui matt seatakse puuraami sisse, siis viimase ääred peavad kogu pikkuses olema kaetud nii, et maadlejail ei oleks vähimatki võimalust endi vigastamiseks.

2. Matile tõmmatakse pinguli kate tihedast pehmest riidest iima jämedate õmblusteta. Keset matti õmmeldakse peale ring, mille diameeter on 1 m ja ringi lindi laius on 10 sm.

3. Hügieenilisel otstarbel mati kate pestakse tingimata keevas vees või desinfitseeritakse.

4. Ümber mati seatakse ja selle külge kinnitatakse vigastusi vältiv pehme tee või võimlemismati-tüüpi madrats laiuusega mitte alla 1 m ja paksusega mitte alla 5 sm. Madrats peab värvilt erinema mati kattest.

5. 8×8 m suuruse mati puhul on maadlemiseks määratud osa (6×6) piiramiseks lubatud 5 sm laiune värviline lint. Sel juhul kaitsemadrats pole kohustuslik.

6. Matt peab olema paigutatud nii, et maadleja saaks teha silda ka siis, kui ta jalad on väljaspool matti.

7. Alus, millele matt seatakse, peab olema matist laiem igas suunas vähimalt $2\frac{1}{2}$ m.

Mati ümbrus peab olema vaba igasuguseist esemeist, mis võiksid maadlejaile tekitada vigastusi.

8. Mati asetamisel erilisele poodiumile ei tohi viimase kõrgus olla üle 1,5 m 45° -lise kallakuga iga külje suunas (ilma nurgatugedeta kõite abil).

§ 14. SANITAAR-HÜGIEENILISED TINGIMUSED

1. Sanitaar-hügieeniliste ja arstlike küsimuste lahendamiseks võistlusil määratakse korraldava organisatsiooni poolt arst (soovitavalt spetsialist kehakultuuri alal).

2. Enne võistluste algust on arst kohustatud kontrollima ruumide ja mati olukorda ja maadlejate arsti-tõendeid (tõendid peavad olema dateeritud mitte varem kui 5 päeva enne võistlusi).

3. Arst on kohustatud viibima kaalumisel. Maadleja haiglast olukorda tõendavate tunnuste puhul vaatab arst ta läbi, kusjuures ta omab õiguse haige eemaldamiseks võistlusist osavõtust.

4. Sanitaar-hügieeniliste ja arstlike nõuete rikku-mise puhul on arst kohustatud sellest informeerima peakohtunikku.

5. Vigastuste puhul võistluse ajal määrab arst, kas maadleja saab jätkata matši.

6. Maadlusvõistlused korraldatakse hästi ventileeri-tud ruumis õhu temperatuuri juures mitte alla $+12^{\circ}\text{C}$ ja mitte üle $+20^{\circ}\text{C}$ ja vabas õhus mitte üle $+25^{\circ}\text{C}$.

7. Võistlused algavad mitte varem kui kell 12 ja lõ-pevad mitte hiljem kui kell 23.

8. Arst on kohustatud esitama peakohtuniku poolt määratud tähtjaks kirjaliku aruande maadlejate traumadest, haigestumisest ning kehalisest seisukor-rast ja võistluste sanitaar-hügieenilisest olukorrast.

§ 15. MÄÄRUSED NOORTELE

Alaealiste kategooria 14.—15. aastani

1. Alaealise vanuse kindlaksmääramine toimub meetrikaväljavõtte või kooli poolt ametlikult kinni-tatud tõendi alusel.

2. Ametlikule ülesandmisele matšile peab olema li-satud instruktori (treeneri) ja arsti poolt kinnitatud tõend selle kohta, et osavõtja on regulaarselt tegel-nud maadlemisega vähimalt 6 kuud ja on miinimu-mina sooritanud VTK kompleksi OVTK astme üld-normid.

3. Võistlusi alaealisile on lubatud eranditult sõprusmatšide kujul.

4. Kahe matši vahel peab alaealisel mööduma vähimalt 2 kuud.

5. Alaealisile on määratud järgmised kehakaalud:

	A grupp	B grupp
Kärbeskaal	40—42 kg	42—44 kg
Kukk-kaal	44—46 „	46—48 „
Sulgkaal	48—50 „	50—52 „
Kergekaal	52—54 „	54—56 „
Kergekeskkaal	56—58 „	58—60 „
Keskkaal	60—62 „	62—64 „
Poolraskekaal	64—67 „	67—70 „
Raskekaal	üle 70 „	üle 70 „

Märkus. Alla 40 kg kaaluvat alaealist ei lubata matšidele. Matšid on lubatud kõrvuti kehakaalude või gruppide maadlejate-alaealiste vahel, kui osavõtjate kehakaalu vahe ei ületa 2 kg.

6. Matši kestuse ülempiiriks alaealisile on 5 minutit ilma vaheajata.

7. Alaealiste matšidele lubatakse kohtunikke mitte allpool I kategooriat.

8. Noormeeste gruppi siirdunud alaealine alustab võistlemist algajate kategoorias.

9. Alaealiste võistlusil on keelatud järgmised võtted: tagantvöö püstiasendis, täisnelson ja küljelt haare ehk inglisingid parterris.

10. Ülejäänud osas toimub maadlus täiskasvanute määruste järgi.

Noormeeste kategooria 16.—17. aastani

1. Noormehe vanuse kindlaksmääramine toimub passi, meetrikaväljavõtte või kooli poolt ametlikult kinnitatud tõendi alusel.

2. Maadlusvõistlusile lubatakse noormehi, kel on vähimalt 6-kuine staaž maadluse regulaarse harrastamise alal ja kes miinimumina on sooritanud VTK kompleksi OVTK astme normid täielikult või VTK I astme üldnormid.

3. Võistlused noormeestele tuleb läbi viia maksimaalselt kahe päevaga vaheajaga kahtede võistluste vahel mitte alla kaht kuud.

4. Ühe võistluspäeva vältel ei tohi noormees sooritada üle kolme matši. Seejuures peab vaheaeg esimese ja teise matši vahel olema vähimalt 30 min., teise ja kolmanda vahel vähimalt 1 tund.

5. Matši kestuse ülempiiriks noormeestele on 10 minutit 1-minutilise vaheajaga pärast esimest 6 minutit.

Kui matši esimene pool pole selgitanud ühe maadleja paremust teise üle, maadlus jätkub vahelduva parterrimaadlusega à 2 min.

6. Noormeestele on määratud järgmised kehakaalud:

	A grupp	B grupp
Kärbeskaal	45—47 kg	47—49 kg
Sulgkaal	49—51 „	51—53 „
Kergekaal	53—56 „	56—59 „
Kergekeskkaal	59—62 „	62—65 „
Keskkaal	65—68 „	68—71 „
Poolraskekaal	71—75 „	75—80 „
Raskekaal	üle 80 „	üle 80 „

M ä r k u s. Alla 45 kg kaaluvat noormeest ei lubata võistlusile. Üksikud kohtamised (matšid) on lubatud kõrvuti kehakaalude maadlejate-noormeeste vahel, kui nende kehakaalu vahe ei ületa 3 kg.

7. Noormeeste-maadlejate klassifikatsioon on sama mis täiskasvanuil (lisa 1), kuid siirdumisel kõrgemasse järku on noormehel ette nähtud üks matš vähem.

8. Täiskasvanute kategooriasse siirduv noormees alustab seal võistlemist ühe kategooria võrra madalamalt, kui ta kuulub noormeeste kategooriasse.

9. Noormeeste võistlusil on keelatud küljelt haare ehk inglistangid.

10. Ülejäänud osas toimub maadlus täiskasvanute määruste järgi.

LISAD

Lisa 1

MAADLEJATE KLASSIFIKATSIOON

§ 1. NSVL-s on määratud kehakultuurlaste-maadlejate klassifikatsioon: algaja, III, II ning I järgu maadleja ja meistersportlane.

§ 2. Algaja. — Algajate kategooriasse loetakse kehakultuurlane, kes võtab osa avalikest võistlustest, kuid kes ühe-aasta jooksul pole neil võistlusil veel saavutanud kolme seljavõitu.

§ 3. III järk. — III järgu kategooriasse loetakse algaja, kes aasta jooksul on ametlikel võistlusil saavutanud vähimalt 3 seljavõitu mitmesuguste maadlejate üle ja kes on end näidanud tehniliselt ettevalmistatud maadlejana.

§ 4. II järk. — II järgu kategooriasse loetakse:

a) maadleja, kes on tulnud mitte madalamale kui 9. kohale ametiühingute, VKS „Dünamo“ või „Spartaki“ üleliidulisil meistrivõistlusil, mitte madalamale kui 7. kohale Sõjalaevastiku või Punaarmee meistrivõistlusil või mitte madalamale kui 5. kohale teiste spordiseltside üleliidulisil meistrivõistlusil;

b) III järgu maadleja, kes ühe aasta jooksul on linna või kõrgema maastaabi võistlusil saavutanud vähimalt 5 seljavõitu oma (III) järgu või vähemalt 3 seljavõitu II järgu mitmesuguste maadlejate üle

§ 5. I järk. — I järgu kategooriasse loetakse:

a) maadleja, kes on tulnud mitte madalamale kui 9. kohale NSVL individuaalseil meistrivõistlusil, mitte madalamale kui 5. kohale UAÜKN, VKS „Dünamo“ või „Spartaki“ üleliidulisil meistrivõistlusil, mitte madalamale kui 3. kohale Punaarmee või Sõjalaevastiku meistrivõistlusil, mitte madalamale kui 1. kohale teiste spordiseltside üleliidulisil võistlusil või mitte madalamale kui 1. kohale vabariiklikel meistrivõistlusil.

b) II järgu maadleja, kes ühe aasta jooksul on linna või kõrgema maastaabiga kalendaarseil võistlusil saavutanud vähimalt 5 seljavõitu oma (II) järgu või 3 seljavõitu I järgu mitmesuguste maadlejate üle.

§ 6. I, II või III järgu kategooria võib anda ainult sellele maadlejale, kel on VTK kompleksi I astme märk.

§ 7. Meistersportlane. Meistersportlase nimetuse maadluses võib anda kehakultuurlasele, kes on näidanud väljapaistvust sporditehnika omandamises ja:

a) kes on NSVL individuaalseil meistrivõistlusil tulnud vähimalt 3 esimese hulka, või

b) I järgu maadlejale, kes ühe aasta jooksul on üleliidulise maastaabiga võistlusil — Üleliidulise Komitee poolt korraldatud võistlusil (individuaalsed ja meeskondlikud meistrivõistlused, meistrite vahelised matšid jne.), UAÜKN, „Dünamo“, „Spartaki“ ja teiste spordiseltside kui ka Punaarmee või Meresõjalaevastiku meistrivõistlusil — saavutanud vähimalt 5 seljavõitu I kategooria maadlejate või meistrite üle.

§ 8. Meistersportlase nimetuse saamiseks maadluses peab kehakultuurlane peale sporditehniliste nõuete (§ 7) täitmise vastama veel üldisile iga meistersportlase kohta ülesseatud nõudeile, s. o.:

a) omama VTK kompleksi I astme märgi;

b) omama konkreetseid andmeid oma kogemuste edasiandmisel teistele (pedagoogiline, treeneri või kohtunike töö, trükitooted jne.);

c) aktiivselt osa võtma ühiskondlikust kehakultuuritööst.

§ 9. Meistersportlase nimetuse annab Uleliidulise Kehakultuuri- ja Spordikomitee Õppespordivalitsus ja see on eluaegne. Meistersportlase nimetuse võib kehakultuurlaselt tagasi võtta ainult Uleliidulise Kehakultuuri- ja Spordikomitee otsusega tegude eest, mis heidavad talle halba varju nõukogude kehakultuurlasena ja meistersportlasena.

§ 10. I järgu kategooria annavad maadlejale liiduvabariiklikud kehakultuuri- ja spordikomiteed (VNFSV-s Uleliidulise Komitee Õppespordivalitsus); II järgu — kraide (oblastite, autonoomsete vabariikide) kehakultuuri- ja spordikomiteed, Moskvas ja Leningradis linnakomiteed; III järgu ja algaja kategooria — linnade ja rajoonide kehakultuuri- ja spordikomiteed.

§ 11. Eespooltoodud juhendid (p. a. §§-s 4, 5 ja 7) on kehtivad ainult võistluste kohta osavõtjate arvuga antud kehakaalus mitte alla 10 isiku; väiksema arvu osavõtjate puhul otsustatakse järgu küsimus igal juhutul eraldi.

§ 12. Klassifikatsioon toimub ainult ametlike andmete alusel, mis kinnitavad kehakultuurlase poolt järgule vastavate nõuete täitmist. Klassifikatsiooniks arvestatakse ainult faktilisi seljavõite.

Maadleja, kes on küll täitnud ühe või teise kategooria nõuded, kaotab siiski õiguse kategooriale, kui seda pole vormistatud 6 kuu jooksul, arvates nõuete täitmise momendist.

§ 13. Kahe aasta jooksul oma järku kuuluvust mitte tõestanud maadleja viiakse järjekordsel klassifitseerimisel ühe järgu võrra madalamale.

§ 14. Maadlejate klassifikatsiooni nimekirjad avaldatakse vastavate kehakultuuri- ja spordikomiteede poolt seisuga iga aasta 1. jaanuariks.

Lisa 2

TABEL:

Võistlejate arvu gruppidesse jagamise kohustuslikud variandid ja matšide arvu arvutus voorude järgi ja iga võistleja kohta.

Võistluste arv	Matšide arv						Võistluste arv	Gruppide arv	Matšide arv							
	Gruppide arv			Võistleja kohta					Gruppide arv			Võistleja kohta				
	1. voor	2. voor	Kokku	1. voor	2. voor	Kokku			1. voor	2. voor	Kokku	1. voor	2. voor	Kokku		
25	5	à	5 in.	50	10	60	4	4	8	14	2	gr. à	5 in.	4	2	6
24	4	"	6 "	60	6	66	5	3	8	13	1	"	4 "	26	3	29
23	3	"	6 "	55	6	61	5	3	8	13	2	"	4 "	22	3	25
	1	"	5 "				4	3	7		1	"	5 "		4	2
22	2	"	6 "	50	6	56	5	3	8	12	3	"	4 "	18	3	21
	2	"	5 "				4	3	7	11	1	"	6 "	25	1	26
21	3	"	5 "	45	6	51	4	3	7	10	1	"	5 "	45	—	45
	1	"	6 "				5	3	8	10	1	"	10 "	45	—	45
20	4	"	5 "	40	6	46	3	3	6	9	1	"	9 "	36	—	36
19	3	"	5 "	36	6	42	4	3	7	8	1	"	8 "	28	—	28
	1	"	4 "				4	3	7	7	1	"	7 "	21	—	21
18	3	"	6 "	45	3	48	5	2	7	6	1	"	6 "	15	—	15
17	2	"	6 "	40	3	43	5	2	7	5	1	"	5 "	10	—	10
	"	"	5 "				4	2	6	4		"	4 "	6	—	6
16	4	"	4 "	24	6	30	3	3	6	3	1	"	3 "	3	—	3
15	3	"	5 "	30	3	33	4	2	6	2	1	"	2 "	1	—	1

Teise vooru matšide arv on tabelis näidatud ainult ühe grupi jaoks — 1. voorus esimestele kohtadele tulnud grupile. Kui võistluste ülesandeks on selgitada ka järgnevat paremusjärjestust, moodustatakse teises voorus grupp ka neile, kes esimeses voorus tulid teistele kohtadele jne. Säärasel juhtumil suureneb teise vooru matšide arv seevõrra, nagu on näidatud 4. lahtis. Näiteks kui 25 osavõtja puhul teises voorus moodustatakse kaks gruppi, on selle vooru matšide arv $10 + 10 = 20$, ja kokku järelikult 70 matši.

Nii tuleb järgneva paremusjärjestuse selgitamisel arvestada seda, et iga uus grupp teises voorus suurendab võistluste matšide üldarvu, järelikult ka nende kestust. Tabelis toodud arvutus võimaldab aegsasti kindlaks määrata teise vooru gruppide arvu, vältides võistluste ülekoormatust paremusjärjestuse selgitamiseks allpool 10. kohta, kui võistluste organiseerijail pole küllaldaselt aega ja võistluspaiku. Kuid tuleb arvestada ka seda, et teises voorus mitte üle kahe grupi moodustamine on kasulik selles mõttes, et see võimaldab ühe grupi maadlejail matšide vahel vajalikku puhkust, sest et iga ringi järel võib lasta matšile kord ühe, kord teise grupi.

BERGERI TABEL

paaride ja ringide koostamiseks

Klambreis on toodud number, mis puudub võistlejate paaritu arvu puhul. Sellega ühte paari märgitud number on vastavas ringis seega vaba (trips).

3 või 4 võistlejat

1. ring	2. ring	3. ring
1—(4)	1—2	1—3
2—3	3—(4)	2—(4)

5 või 6 võistlejat

1. ring	2. ring	3. ring
1—(6)	4—(6)	2—(6)
2—5	5—3	3—1
3—4	1—2	4—5

4. ring 5. ring

5—(6) 3—(6)

1—4 4—2

2—3 5—1

7 või 8 võistlejat

1. ring	2. ring	3. ring
1—(8)	5—(8)	2—(8)
2—7	6—4	3—1
3—6	7—3	4—7
4—5	1—2	5—6

4. ring 5. ring 6. ring

6—(8) 3—(8) 7—(8)

7—5 4—2 1—6

1—4 5—1 2—5

2—3 6—7 3—4

7. ring

4—(8)

5—3

6—2

7—1

9 või 10 võistlejat

1. ring	2. ring	3. ring
1—(10)	6—(10)	2—(10)
2—9	7—5	3—1
3—8	8—4	4—9
4—7	9—3	5—8
5—6	1—2	6—7

4. ring 5. ring 6. ring

7—(10) 3—(10) 8—(10)

8—6 4—2 9—7

9—5 5—1 1—6

1—4 6—9 2—5

2—3 7—8 3—4

7. ring 8. ring 9. ring

4—(10) 9—(10) 5—(10)

5—3 1—8 6—4

6—2 2—7 7—3

7—1 3—6 8—2

8—9 4—5 9—1

"....." vooru "....." grupp

Võistlusresultaatide tabel

Võistlejad	Nr.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Kaotus- punktide arv	Koht
	1	●											
	2		●										
	3			●									
	4				●								
	5					●							
	6						●						
	7							●					
	8								●				
	9									●			
	10										●		

Peakohtunik: .....

Sekretär: .....

Võistlejate kaalumise protokoll *Lisa 7*

maadluse võistluste puhul, mis korraldas

(organisatsiooni nimetus)

järgu maadlejaile „ „ 194.

järjek. nr.	Perekonnanimi, nimi, isanimi	Vabariik, linn, organisat- sioon	Kaal			Kehakaalu nimetus	Märkus
			võis' lus- päev				
			I	II	III		
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							
18							
19							

Arst .....

Kohtunikud .....

Sekretär .....

SISUKORD

	Lk.
§ 1. Võistlejad	3
§ 2. Kehakaalud ja kaalumise kord	4
§ 3. Matš	5
§ 4. Parterrimaadlus	14
§ 5. Maadlemine mati äärel ja väljaspool matti	16
§ 6. Keelatud võtted. Väär maadlusviis	17
§ 7. Kohtunikesedel	19
§ 8. Protestid	20
§ 9. Võistluse süsteemid	21
§ 10. Paremusjärjestuse kindlaksmääramine	25
§ 11. Kohtunikekogu	29
§ 12. Organisatsioonide esindajad	33
§ 13. Maadlusmatt ja võistluspaiga korrastamine	33
§ 14. Sanitaar-hügieenilised tingimused	34
§ 15. Määrused noortele	35
Lisad	39

Rbl. 2.—

A-16205

TÜ RAAMATUKOGU

1 0300 00541065 1